

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рейніша Леоніда Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 січня 2019 року
№ 15-2(II)/2019

Справа № 3-428/2018(7028/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуєчого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рейніша Леоніда Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Рейніш Л.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України

(є неконституційним), положення частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), яким передбачено, що скарги на інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді.

На думку автора клопотання, положення частини третьої статті 309 Кодексу, яким унеможлиблюється апеляційне оскарження інших ухвал слідчого судді під час досудового розслідування і встановлюється можливість подання заперечень проти них під час підготовчого провадження в суді, зокрема ухвали слідчого судді щодо відмови в задоволенні скарги на бездіяльність слідчого в кримінальному провадженні, яка полягає у відмові в ознайомленні з матеріалами кримінального провадження, не відповідає статті 9, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії судових рішень, постановлених у справі Рейніша Л.В., а саме ухвал Голосіївського районного суду міста Києва від 17 серпня 2018 року, апеляційного суду міста Києва від 7 вересня 2018 року та Верховного Суду від 3 жовтня 2018 року.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваного положення Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на практику Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга

вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

З аналізу матеріалів конституційної скарги вбачається невідповідність тверджень Рейніша Л.В., зазначених у конституційній скарзі, та фактів, встановлених у судових рішеннях, стосовно його процесуального статусу у кримінальному провадженні.

Очевидна необґрунтованість конституційної скарги пов'язана з хибним розумінням автором клопотання поширення на нього конституційної гарантії на апеляційний перегляд справи, передбаченої пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки, як випливає з матеріалів справи, він не має жодного процесуального статусу у кримінальному провадженні.

Відтак Рейнішем Л.В. не обґрунтовано порушення його конституційних прав безпосередньо положенням частини третьої статті 309 Кодексу.

Автор клопотання порушує питання про необхідність розгляду справи із мотивів суспільного інтересу, однак Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для визнання розгляду конституційної скарги доцільним із вказаних мотивів у розумінні частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рейніша Леоніда Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**